

خوای گهوره به شهرم وبه خشندهیه، وشهرم دهکات ئه گهر به ندهیهک دهستی پارانهوهی بۆ لا بهرز بکاتهوه؛ به به تالی دهستی بگپرتتهوه

له سه لمانه وه -رهزای خوای لیبت- که پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت: «خوای گهوره به شهرم وبه خشندهیه، وشهرم دهکات ئه گهر به ندهیهک دهستی پارانهوهی بۆ لا بهرز بکاتهوه؛ به به تالی دهستی بگپرتتهوه».

[حسمن - باش] [(أبو داود والترمذي وابن ماجه) رپوایه تیان کردووه]

پیغه مبهر -صلی الله علیه وسلم- هانمان دهکات بۆ بهرز کردنهوهی دهستهکان له کاتی نزا کردندا، وپیمان پراده گهیه نیت که خوای گهوره -سبحانه وتعالی- (زۆر به شهرمه)، وناوه ستیت له به خشین، وئوهی به نده پئی خوش بیت؛ بۆی جیه جیی دهکات، وئوهی زیانی پیبگهیه نیت؛ دووری ده خاتوه لپی، خودا (به خشندهیه) ده به خشیت به بی داوا کردن؛ ئه ی سه بارهت به ئوهی داوا دهکات! شهرم دهکات له به ندهی ئیمانداری به وهی دهستهکانی بگپرتتهوه به به تالی وغه مباریه وه له ئاست وه لامدانه وه؛ پاش ئوهی دهستهکانی بهرز کرده وه بۆ نزا وپارانه وه وداوا کردن له پهروه ردگاری.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/5499>

